

लाजाः

खरिणी । लाजति । इ, लाज्जाते । भर्तृवन एव कैश्चित् पठ्यते । भर्गो भर्जनम् । इति दुर्गादासः ।

लाजं, स्त्री, (लाज् + अच् ।) उधीरम् । इति मेदिनी । जे, १५ ॥ (अष्टधान्यम् । खड इति भाषा ।

“वेधां स्युस्तकुलास्त्रानि धान्यानि सतु-
वाञ्चि च ।

भृष्टानि स्फुटितान्वाहुर्लाजनीति मनोविषयः ॥
लाजाः स्युस्त्रेधुराः श्रौता लघवो दीपनाश्च ते ॥
खल्यमत्रमला रूचा नल्याः पिताकफच्छुद्धः ।
हृद्गतौसारदाहासमेहमेदस्तृषापहाः ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।)
लाजः, पुं, (लाज् + अच् ।) चान्नतकुलः । इति मेदिनी । जे, १५ ॥

लाजा, स्त्री, अक्षतम् । इति मेदिनी । जे, १५ ॥
(यथा, सुश्रुते । ४ । १६ ।

“पैतिकं प्रकराणाजामधुकैः सारिवा-
युतैः ॥”)

लाजाः, पुं भूञ्चि, (लाज्जान्ति चे ते । लाज् + अच् ।) अष्टधान्यम् । लाञ्जोया इति खड इति च भाषा । (यथा, रामायणे । २ । ४३ । १३ ।

“कदा प्राञ्चिसहस्राणि राजमार्गे ममात्मजौ ।
जाजेरवकरिष्यन्ति प्रविशन्ताविरिन्दमौ ॥”)

तत्पर्यायः । अक्षतम् २ । इत्यमरः । २ । ६ । ४७ ।
लाजा ३ अक्षताः ४ । इति भरतः । अस्य

गुणाः । लघ्नाच्छुद्दोषारप्रमेहमेदःकफनाशिल-
त्वम् । कासपित्तोपशमनत्वम् । अपिकारिलम् ।
लघुत्वम् । श्रौतलक्ष्णम् । अस्य मङ्गगुणाः ।
अपिकारिलम् । दाहलघ्नाज्वरातीसारनाशिल-
त्वम् । अश्लेषदोषामपाचनत्वम् । तस्य पेया-
गुणाः । क्षामकफस्य शमनत्वम् । क्षुधाश्लेष्मा-
न्वानिदौर्बल्यक्षुचिरोगनाशिलत्वम् । इति राज-
वज्रभः ॥ * ॥ अपि च ।

“एते च व्रीहयो भृष्टास्ते लाजा इति
संज्ञिताः ।

यवाद्यस्य वे भृष्टास्तं धानाः परिकीर्तिताः ॥
लाजाश्च यवधानाश्च तर्पणाः पित्तनाशनाः ।
गोधूमयवधानाजोऽद्याः किञ्चिदुष्वाच दीपनाः ॥
लघ्नातीसारशमनो धातुशान्तकरः परः ।
मन्दायिविषमाद्योर्ना बालस्यविरयोषिताम् ।
द्वेषश्च सुकुमाराणां लाजमङ्गः सुचञ्कृतः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥ * ॥

तस्य चूर्णगुणाः ।

“द्राक्षादाडिमखर्जूररुद्रिताम्बुधशर्करम् ।
लाजचूर्णं समध्याप्यं सन्तर्पयत्सुदृढतम् ॥”

लाजचूर्णं द्राक्षादिजलशर्करामध्याप्यसहितं
तर्पयत्सुक्तमित्यर्थः । लाजशक्तुगुणाश्च गुणत्रये ।

“लाजानां शक्तवः चौद्रवितायुक्ता विशेषतः ।
हृद्गतौसारदहाहविषमङ्गलज्वरापहाः ॥”

शरदश्च ।

“तत्र तर्पयमेवारी प्रदेयं लाजशक्तुभिः ।

लालनं

ज्वरापहैः प्रत्नरसेयुक्तं समधुशर्करम् ॥
इति भावप्रकाशः ॥

लाञ्जनं स्त्री, (लाञ्ज् + ल्युट् ।) नाम । पिङ्गम् ।
इति मेदिनी । ने, १२१ ॥ (यथा, कुमारे ।
७ । ३५ ।

“द्विवापि निहूतमरीचिभावा
बालादानविष्कृतलाञ्जनेन ।

चञ्च्रेव निवर्तं प्रतिभिन्नमौलेः
चूडामयेः किं यदर्थं हरस्य ॥”)

लाञ्जनः, पुं, (लाञ्ज् + ल्युट् ।)
रागीधान्यम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ कश्चित्
पुस्तके लाञ्जनीति च पाठः ॥

लाटः, पुं, देशान्तरम् । (यथा, कथासरित्सागरे ।
७८ । ११६ ।

“इदौ तस्मै सपुत्राय प्रीत्या वीरवराय च ।
लाटदेशे ततो राण्यं स कर्णाटयुवे वृषः ॥”)

वल्गुम् । इति मेदिनी । टे, २७ ॥ जीर्णभूष-
णादि । इति शब्दरत्नावली ॥

लाड, तु क षेपे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (अद्गन्-
चुरा० पर०-वक०-सेट् ।) लाडयति अल-
लाडतु । इति दुर्गादासः ॥

लापः, पुं, कथनम् । लपधातोर्भाषे षण्प्रत्ययेन
नियमम् ॥

लाप्यं, त्रि, (लप्यते इति । लप् + ल्यट् ।) कथ-
नीयम् । लपधातोः कर्मेण ष्यण्प्रत्ययेन
नियमम् ॥ इति सुश्रुतबोधयाकरवम् ॥

लाभः, पुं, (लभ् + षण् करणे ।) लब्धघनादधिकं
वाञ्छित्योपार्जितं धनम् । तत्पर्यायः । फलम् २ ।
इत्यमरभरतौ ॥ लभ्यम् ३ टडिः ४ । इति
शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । २ ।
२२ । २२ ।

“सुखदुःखे भयक्रोधौ लाभालाभौ भवाभवौ ।
यच्च किञ्चित्पथाभूतं ननु देवस्य कर्म तनु ॥”)

प्राप्तिः । इति लभधालयदर्शनात् ॥ (सम-
धर्मेऽपि वित्तगमेषु अन्यतमः । यथा, मनुः । १० ।
११५ ।

“सप्त वित्तगमा धर्मेऽपि दायो लाभः क्रयो जयः ।
प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्प्रतियच्छ एव च ॥”)

लाभ्यं, स्त्री, (लभ् + ल्यट् ।) लाभः । इति
शब्दरत्नावली ॥

लाभजनकं, स्त्री, वीरवल्गुम् । इत्यमरः ॥ अस्य
पर्यायगुणादुशीरशब्दे प्रथमौ । उशीरवत्-
पीतच्छिविल्लविशेषः । तत्पर्यायः । सुना-
जम् २ अश्लेष्मालम् ३ लवम् ४ लघु ५ इटिका-
पथिकम् ६ श्रीघ्नम् ७ दीर्घलवम् ८ जला-
शयम् ९ । अस्य गुणाः । हिमलम् । तिक्त-
त्वम् । वातपित्तदृढदाहशमनरुच्छीर्षिरक्त-
ज्वरापहत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

लाजनं, स्त्री, (लज् + षिच् + ल्युट् ।) अल-
क्षेपकरवम् । प्रेमपूर्वकवाजकारणम् ।
वोधाग इति भाषा । लज् कोपसेवे उपसेव
इह अलक्षणाजनम् । क, लाजयेत् पञ्च वर्षाणि

लालामि

पुत्रमिति अत्र डलयोरेकत्वान्नलम् । इति
कविकल्पद्रुमटीकायां दुर्गादासः ॥ तथा हि ।

“लाजने वदवो दोषास्ताडने वदवो गुणाः ।
तस्मात् पुत्रश्च शिष्यश्च ताडयेन्न तु लाजयेत् ॥”
अपि च ।

“लाजयेत् पञ्च वर्षाणि दशवर्षाणि ताडयेत् ।
प्राप्ते तु वोदृशे वर्षे पुत्रं भिन्नवदाचरेत् ॥”

इति चाञ्चक्यशतकम् ॥

लालसा, पुं स्त्री, (लाल् + यङ् । ततः “अ प्रत्य-
यात् ॥” ३ । १० । २ । इति अच् । टाप् ।) महाभि-
लासः । इत्यमरः ॥ अतिसुकम् । वाच्चा
इति मेदिनी । से, ३४ । दोहदम् । यथा,—
“दोहदं दोहदं अह्ना लालसा स्तितिमासि तु ॥”

इति हिमचन्द्रः ॥

लोलः । इति नानार्थे स एव ॥ (लोक्षुपे, जि ।
इति यादवः । यथा, माधे । ४ । ६ ।

“ह्यायां निजस्त्री चटुनालसाणां
मदेन किञ्चित् चटुनालसाणां ।
कुर्व्यात्सुतपिङ्गुरजातपत्रै-
र्विहङ्गमानां जलजातपत्रैः ॥”

तथा च कुमारे । ७ । ५६ ।

“तस्मिन् सुहृत्तं पुरसुन्दरीणा-
मीशानसम्पद्दानकालसाणां ॥”)

लालवीकं, स्त्री, पिच्छलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

लाला, स्त्री, (लल् + षिच् + अच् । टाप् ।)
सुखभवनलम् । लाल इति भाषा । तत्पर्यायः ।
ल्लिका २ स्यन्दिनी ३ । इत्यमरः ॥ दाविका ४
ल्लोका ५ । इति शब्दरत्नावली ॥ सुख-
सावः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा, सुश्रुते ।
४ । २२ ।

“हीनच्छेदात् भवेच्छोषो लालानिद्राधम-
समः ॥”)

लालाटिकः, त्रि, (ललाटं पश्यतीति । ललाट +
“लञ्जायां ललाटकुक्षुटौ पश्यति ॥” ४ । ४ । ४६ ।
इति टक । दूरेस्थिता प्रभोर्ललाटं पश्यति न
तु कार्येषूपतिरति इत्यर्थः ।) प्रभोर्भाषदर्शी ।
कार्याचमः । इत्यमरः ॥ यः सेवकः क्रोध-
प्रसादचिह्नज्ञानाव प्रभोर्ललाटमेव पश्यति । यच्च
प्रभोः कार्येषु चमोऽशक्तौ लालाटिकौ पूर्व-
वत् शिवाकः । केचित्तु कार्याचम इति भाष-
दर्शिन एव विशेषवस्तुत्वा एकमेव लालाटिक-
माहुर्न तु ज्ञाविति । भाषदर्शीति च पाठः
लालाटिकः सदासखे प्रसुभावनदर्शिनः । इत्य-
जयः ॥ इति तट्टीकायां भरतः । आश्लेष-
विशेषे, पुं । इति मेदिनी । के, २२१ । ललाट-
सम्बन्धिनि, त्रि । यथा । प्राप्तिस्तु लालाटिकी-
त्यादि ॥

लालामेहः, पुं, (लालावत् मेहतीति । मिह +
अच् ।) प्रमेहविशेषः । यथा,—
“लालावत्पुत्रं नृपं लालामेहेन पिच्छलम् ॥”
प्रमेहतीति शेषः । अस्त्रीषधम् ।
“गुह्युष्णाः शरदः पेयो मधुना चर्ममेहजित् ।